

Sygnatura akt II AKa 187/22

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2022 r.

5. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSA Maciej Skórniak

Sędziowie: SA Jarosław Mazurek (spr.)

SA Artur Tomaszewski

Protokolant: Magdalena Szymczak

7. przy udziale prokuratora Prokuratury (...) Dariusza Sulikowskiego

8. po rozpoznaniu w dniu 27 lipca 2022 r.

9. sprawy D. N. oskarżonego o czyn z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

10. na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

11. od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

12. z dnia 5 kwietnia 2022 r. sygn. akt III K 362/21

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. E. 738 zł, w tym należny podatek od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu oskarżonego w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od obowiązku poniesienia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, zaliczając wydatki poniesione w tym postępowaniu na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 187/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			

<p>1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>Wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z 5 kwietnia 2022 r. sygn. akt III K 362/21</p>	
<p>1.2. Podmiot wnoszący apelację</p>	
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>	
<p># oskarżyciel prywatny</p>	
<p># obrońca</p>	
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># inny</p>	
<p>1.3. Granice zaskarżenia</p>	
<p>1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</p>	

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć		

	wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	D. N.	<p>wielokrotna uprzednia karalność oskarżonego, m.in. D. N. skazany był :</p> <p>wyrokiem Sądu Rejonowego w Krotoszynie z 8 września 2016 r. w sprawie II K 125/16 za przestępstwo z art. 178 a §1 k.k. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności oraz zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych,</p> <p>wyrokiem Sądu Rejonowego w Krotoszynie z 14 listopada 2016 r. w sprawie sygn. akt II K 412/16 za przestępstwa z art. 278§3 k.k. , z art. 244 k.k., art. 278 § 1 k.k., 286 §3 k.k. na karę łączną roku pozbawienia wolności, wyrokiem Sądu Rejonowego w Krotoszynie z 27 listopada 2017 r. w sprawie sygn. akt II K 436/17 za przestępstwo z art. 244 k.k. na karę 4 miesięcy</p>	karta karna	271-273

		pozbawienia wolności.		
2.1.1.2.	D. N.	przeciętna opinia o osadzonym przebywającym w Areszcie Śledczym we W.. W trakcie pobytu nie był karany dyscyplinarnie i nie był nagradzany regulaminowo, jego zachowanie oceniono jako umiarkowane.	opinia o skazanym	277-278
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1	karta karna	Niebudzący wątpliwości dowód pochodzący z Krajowego rejestru osób skazanych.		
2.1.1.2	opinia o skazanym	Opinia została sporządzona przez		

		<p>uprawnioną osobę to jest Z-cę Dyrektora Aresztu Śledczego we W. i opinia ta jest rzetelna i pełna, odnosi się również do zachowania aresztowanego z czasu przed pobytem w warunkach izolacji. Opinia szczegółowo odnosi się do zachowania w warunkach aresztowych wskazując na umiarkowane zachowanie w warunkach izolacji, brak nagród ale również brak konieczności stosowania środków dyscyplinujących, a ogólna ocena została określona jako umiarkowana.</p>	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU</p>			

**ODWOŁAWCZEGO
WOBEC
ZGŁOSZONYCH
ZARZUTÓW i
wniosków**

Lp.	Zarzut			
3.1.	<p>Obrońca oskarżonego adw. M. E. zaskarżył wyrok w całości i na podstawie art. 438 pkt. 1,2,3 k.p.k. zarzucił:</p> <p>1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na przyjęciu, że z prawidłowo przeprowadzonych dowodów i słusznie ocenionych co do ich wiarygodności wynika, że m.in. zeznania świadków w tym pokrzywdzonego L. S. potwierdzają winę i sprawstwo oskarżonego podobnie jak zeznania funkcjonariuszy policji, gdy z dowodów zgromadzonych w sprawie w tym przede wszystkim wyjaśnień oskarżonego wynika, że oskarżony nie miał zamiaru dokonania rozboju,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

ani nie użył
noża czy innego
niebezpiecznego
narzędzia,
wskazywani nie byli
świadkami
okoliczności
mogących świadczyć
o sprawstwie
oskarżonego,
funkcjonariusze
policji natomiast
przybyli na miejsce
i pozyskali jedynie
informacje od
pokrzywdzonego co
skutkowało obrazą
przepisów prawa
materialnego, a to
art. 280 § 2
k.k. poprzez jego
zastosowanie w
stanie faktycznym
sprawy, the wobec
m.in. okoliczności
opisanej powyżej,
brak jest podstaw do
przypisania
oskarżonemu
popelnienia czynu z
art. 280§2 k.k.,

2. obrazę przepisów
postępowania, a to
artykułu 7 k.p.k.
mogące mieć wpływ
na treść orzeczenia,
polegające na
dowolnej, a nie
swobodnej ocenie
dowodów w tym
wyjaśnieniu
oskarżonego,
wyrażającą się
bezpodstawną
odmową
wiarygodności w.w.
dowodowi w
zakresie w jakim
potwierdzał brak

podstaw do
przestępczego
działania D. N. w
charakterze
opisanym w akcie
oskarżenia, czy też
motywu mogącego
skutkować
dopuszczeniem się
przestępstwa z art.
280 § 2 k.k.
przez oskarżonego,
co w konsekwencji
prowadziło do błędu
w ustaleniach
faktycznych i obraży
przepisów prawa
materialnego jak
wskazano wyżej,
a ostatecznie do
skazania
oskarżonego za czyn
z art. 280 § 2 k.k.,

3. obrazę przepisów
prawa procesowego,
a to art. 7 k.p.k.
mogące mieć wpływ
na treść orzeczenia,
wyrażające się
bezpodstawnym
przyznaniem waloru
wiarygodności
zeznaniom
składanym przez L.
S., gdy świadek
z uwagi na
swoją kondycję
psychiczną cechował
się nadwrażliwością
i błędnie
interpretował
zachowanie
oskarżonego składał
zeznania jedynie co
do poszczególnych
okoliczności,
dokonywał
agrawacji w związku
ze zdarzeniem, jego

	<p>zeznania cechowała wewnętrzną sprzeczność, co pomimo jaskrawej niewiarygodności świadka, obecnej sprzeczności w składanych przez niego zeznaniach, w ocenie Sądu I instancji pozwoliło na uznanie jego zeznań jako spójnych i wiarygodnych.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Ad 1.</p> <p>Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych jest oczywiście nietrafny. W lakonicznym uzasadnieniu apelacji trudno doszukać się argumentów wskazujących na poparcie tak postawionego zarzutu. Autor skargi wskazując na błąd w ustaleniach faktycznych, ów błąd łączy z kolejno postawionym zarzutem to jest obrazą art. 7 k.p.k. prowadzącą się do nie dania wiary wyjaśnieniom oskarżonego, który konsekwentnie</p>				

zaprzeczał swojemu
sprawstwu. Tak
skonstruowana
argumentacja
jakkolwiek jest
poprawna logicznie,
to jednak w realiach
tej sprawy jest
całkowicie
niesłuszna. Skoro
bowiem sąd I
instancji przyjął za
wiarygodne
zeznania
pokrzywdzonego (o
zasadności czego
będzie szerzej mowa
w dalszej części
uzasadnienia), to
tym samym nie mógł
dokonać innych
ustaleń od tych które
wynikają z zeznań
pokrzywdzonego L.
S.. Nie mógł oprzeć
się na wyjaśnieniach
oskarżonego,
bowiem te pozostają
w sprzeczności z
zeznaniem
pokrzywdzonego.
Dowody wzajemnie
wykluczające się
nie mogą być
jednocześnie
prawdziwe. Tym
samym opierając
się na relacjach
pokrzywdzonego sąd
I instancji
prawidłowo -
bowiem zgodnie z
prawdą, ustalił że
za pokrzywdzonym
do autobusu wsiadł
oskarżony D. N.,
obaj wysiedli na
placu (...), a
pod sklepem (...) oskarżony podszedł

do pokrzywdzonego i trzymając w dłoni scyzoryk zażądał od pokrzywdzonego wydania pieniędzy, który ten oddał. Oskarżony zabrał pieniądze i wszedł do sklepu, w tym czasie pokrzywdzony powiadomił policję po przybyciu której oskarżony został zatrzymany, a w chwili zatrzymania posiadał scyzoryk. Takie ustalenia faktyczne wynikają z zeznań pokrzywdzonego L. S. złożone zarówno w śledztwie jak i przed sądem I instancji, w części znajdują także potwierdzenie w relacjach funkcjonariuszy policji oraz protokole przeszukania i zabezpieczonych rzeczach znalezionych u oskarżonego. Nie są to zatem ustalenia dowolnie jak zarzuca skarżący, a przeciwnie ustalenia odpowiadające dowodom zgromadzonym w postępowaniu karnym. Na marginesie tylko zauważyć należy, że całkowitym błędem jest formułowanie zarzutu obrazy

prawa materialnego jak to czyni skarżący w końcowej części tego zarzutu, w sytuacji kwestionowania ustaleń faktycznych. Zarzut obraży prawa materialnego może być skutecznie podniesiony wyłącznie wówczas, gdy skarżący nie kwestionuje poczynionych ustaleń faktycznych, a jedynie zarzuca błędną subsumcję prawną. Podobne stanowisko prezentuje także Sąd Najwyższy i piśmiennictwo naukowe. Zob. np. V KK 340/19 - postanowienie SN - Izba Karna z dnia 01-10-2020.

W przedmiotowej sprawie oczywistym jest, że jeżeli sąd ustalił działanie oskarżonego z użyciem noża sprowadzające się do zażądania wydania określonej sumy pieniężnej, to takie działanie wypełnia ustawowe znamiona przestępstwa z artykułu 280 § 2 k.k. który stanowi ... jeżeli sprawca rozboju posługuje się nożem lub innym podobnie niebezpiecznym przedmiotem

podlega karze
pozbawienia
wolności na czas nie
krótszy od lat 3.

Ad. 2 i 3

Oba zarzuty należy
rozpoznać łącznie,
albowiem dotyczą
obrazy przepisów
postępowania to jest
art. 7 k.p.k. przy
czym w pierwszym
dotyczy obrazy tego
przepisu w zakresie
oceny dowodu w
postaci wyjaśnień
oskarżonego, a w
drugim w zakresie
oceny zeznań
pokrzywdzonego.

Nie sposób zgodzić
się ze skarżącym,
iż doszło do
naruszenia tego
przepisu w zakresie
oceny materiału
dowodowego.

Przywołany przez
skarżącego art. 7
k.p.k., ale także art.
5 §2 k.p.k. wyznacza
w procesie karnym
ogólne zasady oceny
dowodów i
kształtowanie na ich
podstawie ustaleń
faktycznych.

Pamiętać jednak
należy, że
pierwszorzędne
znaczenie w zakresie
dokonywania
ustaleń faktycznych
ma przede
wszystkim art. 7
k.p.k. i to na jego
podstawie organ
procesowy - w

tym wypadku sąd - kierując się zasadami wskazanymi w tym przepisie (zasadami doświadczenia życiowego, zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniami wiedzy) dokonuje rozsądzenia, którym dowodom i w jakim zakresie daje wiarę, a którym dowodom tego waloru odmawia.

Oczywiście przy dokonywaniu tej oceny w ramach tzw. swobodnej oceny dowodów bierze pod uwagę wszystkie ujawnione w sprawie dowody w rozumieniu art. 410 k.p.k. Efektem takiej właśnie analizy dowodów jest uznanie części dowodów za wiarygodne i odpowiadające prawdzie i poczynienie na ich podstawie ustaleń faktycznych i odmowa waloru wiarygodności innym dowodom - najczęściej sprzecznym z tymi pierwszymi. Nie może być bowiem tak, że wszystkie dowody pozyskane w jednej sprawie mogą być podstawą do dokonania prawdziwych

ustaleń faktycznych. Warto przy tym wskazać, że art. 5 § 2 k.p.k. nie znajduje w ogóle zastosowania w przypadku rozstrzygnięcia o wiarygodności dowodów, z których treści wynikają przeciwstawne stanowiska, bowiem do rozstrzygnięcia takiej sprzeczności zastosowanie znajduje wyłącznie art. 7 k.p.k., który upoważnia sąd do kategorycznego rozsądzenia o wiarygodności jednych dowodów nad drugimi. Art. 5 § 2 k.p.k. zastosowanie znajduje wyłącznie w sytuacji, gdy organ procesowy - sąd - powźmie wątpliwości, co do pewnych faktów i pomimo przeprowadzenia wszystkich możliwych w sprawie dowodów nie ma możliwości pewnego tzn. kategorycznego ich rozstrzygnięcia. Wówczas to przy możliwym alternatywnym przebiegu zdarzeń, obowiązkiem Sądu jest rozstrzygnięcie owej wątpliwości na korzyść sprawcy. W praktyce sądowej

dochodzi do takich sytuacji niezmiernie rzadko i na pewno nie jest nią sytuacja, gdy oskarżony na okoliczność przebiegu zdarzenia będącego przedmiotem zarzutu składa wyjaśnienia sprzeczne z innymi przeciwnymi dowodami (zeznaniem pokrzywdzonego). Zadaniem sądu jest wówczas rozstrzygnięcie - właśnie na zasadach określonych w art. 7 k.p.k., którym dowodom i w jakim zakresie daje wiarę, co równoznaczne jest, że dowodom przeciwnym wiary nie daje. I tak postąpił sąd I instancji w przedmiotowej sprawie, bowiem w pisemnym uzasadnieniu wyroku w sekcji 2.1. w sposób wymagany przepisami prawa, wskazał dlaczego dał wiarę zeznaniom świadka L. S. oraz wyjaśnił dlaczego pewne różnice w opisywanym zdarzeniu nie podważają prawdziwości tych zeznań, a wynikają z upływu czasu i emocji które towarzyszyły

pokrzywdzonemu.
Sąd podkreślił że
na taką ocenę
wiarygodności
zeznań
pokrzywdzonego
wpływ miała opinia
biegłego z zakresu
psychiatrii, z której
wynika, że
pokrzywdzony nie
posiada skłonności
do konfabulacji, a
jednocześnie jest
zdolny do
postrzegania i
odtworzenia
spostrzeżeń. Za
prawdziwością słów
pokrzywdzonego
przemawiają także
obiektywne fakty jak
to, że u oskarżonego
znaleziono
opisywany przez
pokrzywdzonego
syczoryk oraz
skradzione
pieniądze. Nie
sposób zatem
zarzucić by taka
ocena dokonana
przez sąd I instancji
nosiła cechy
dowolności i była
sprzeczna ze
wskazaniami
wiedzy,
doświadczenia
życiowego czy też
logiką zdarzeń.
Argumenty
skarżącego, że
przecież oskarżony
odmiennie wyjaśnił
nie przyznając się do
dokonania rozboju
nie mogą skutecznie
podważyć
prawidłowej bo

zgodnej z wymogami art. 7 k.p.k. oceny dowodów, a jest to wyłącznie polemika z prawidłowo poczynionymi ustaleniami faktycznymi i oceną dowodów zgromadzonych sprawie. Skarżący bezpodstawnie podważa wiarygodność zeznań pokrzywdzonego i takie stanowisko nie może być zaakceptowane, bowiem nie podważono istotnego dowodu pozwalającego na prawidłową ocenę wiarygodności zeznań pokrzywdzonego, to jest zeznań biegłej psychiatry A. B. (karta 220 - 221), która uczestniczyła w przesłuchaniu pokrzywdzonego i stwierdziła że pokrzywdzony jest osobą zdolną do składania zeznań, postrzegania i odtwarzania spostrzeżeń i nie miał żadnych zaburzeń podczas przesłuchania, a nadto z uwagi na pewnego rodzaju upośledzenie jest zbyt szczery i cechuje go pewien rodzaj infantylizmu przy czym jego zeznania

są spójne, a obraz scyzoryka przed oczami wskazuje na głębokie przeżycie emocjonalne wynikłe z tego zdarzenia. Słusznie zatem sąd I instancji odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonego zwłaszcza w tej części, w której relacje są sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonego. Podkreślić należy, że oskarżony znajdował się pod wpływem alkoholu w – miał 0,48 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, jest osobą bezdomną, bez pracy, bez źródła utrzymania, a nadto funkcjonariusze policji przy jego zatrzymaniu zabezpieczyli scyzoryk oraz skradzione pieniądze. W tej sytuacji wyjaśnienia oskarżonego w których zaprzeczył by dokonał rozboju na pokrzywdzonym słusznie zostały potraktowane jako przyjęta linia obrony mająca na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej, zwłaszcza że oskarżony był już w przeszłości karany za podobne przestępstwo

<p>przeciwko mieniu, co powodowało, że obecnie odpowiada warunkach recydywy określonej w art. 64 § 1 k.k. Mając na uwadze te okoliczności nie należy się dziwić, że oskarżony nie przyznał się do dokonanego przestępstwa, bowiem będąc osobą w pełni poczytalną (biegli psychiatrzy po jego przebadaniu nie stwierdzili u niego defektów umysłowych), zdawał sobie sprawę z odpowiedzialności karnej która mu grozi. Można zatem stwierdzić zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego i racjonalnego rozumowania, że nie przyznanie się oskarżonego do zarzucanego czynu było naturalną reakcją obronną podjętą w celu uniknięcia dolegliwości kary.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Obrońca oskarżonego wniósł o:</p> <p>1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

<p>oskarżonego od zarzuconego mu czynu,</p> <p>2. zasądzenie na rzecz obrońcy kosztów udzielonej z urzędu pomocy prawnej za postępowanie odwoławcze i postępowanie incydentalne, albowiem koszty nie zostały opłacone w całości ani w części,</p> <p>3. zwolnienie oskarżonego od ponoszenia kosztów i opłat związanych z postępowaniem odwoławczym i zaliczenie ich na rachunek Skarbu Państwa.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z powodów wskazanych powyżej to jest przyznania waloru wiarygodności zeznaniom pokrzywdzonego i zeznaniom świadków oraz dowodom z dokumentów, wniosek o uwolnienie oskarżonego od odpowiedzialności karnej jest</p>			

<p>całkowicie bezpodstawny. Dalszy wniosek o zasądzenie na rzecz obrońcy kosztów obrony z urzędu jest zasadny i znalazł odzwierciedlenie w wydanym wyroku, natomiast wskazać należy, że obrońcy nie należy się dodatkowe wynagrodzenie za udział w postępowaniu incydentalnym jakim było postępowanie w przedmiocie środka zapobiegawczego. Będąc wyznaczonym obrońcą z urzędu w skład należnego wynagrodzenia wchodzi również wszelkie czynności, w których obrońca bierze udział w trakcie postępowania sądowego zarówno w postępowaniu przed sądem I czy II instancji.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>	<p>Nie stwierdzono występowania okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu określonych w art. 439§1 k.p.k.,</p>	

	art. 440 k.p.k., art. 455 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Sąd Odwoławczy utrzymał wyrok Sądu I instancji w następującym zakresie: I. uznaje oskarżonego D. N. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, przy czym ustala, że oskarżony był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Krotoszynie II Wydział Karny z dnia 14 listopada 2016r., sygn. akt II K 412/16, za czyny z art. 278 § 1 k.k., art. 286 § 3 k.k. i inne na karę łączną 1 roku pozbawienia		

wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, której wykonanie zarządzono postanowieniem tego Sądu z dnia 9 kwietnia 2018r., sygn. II Ko 16/18, a którą odbywał w okresie od 11 lipca 2018r. do dnia 10 lipca 2019r., tj. przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 280 § 2 k.k. wymierza mu karę 3 lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności zalicza okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 19 października 2021r., godz. 21:15 do dnia 20 grudnia 2021r., godz. 11:00 oraz od dnia 24 grudnia 2021r., godz. 11:00 do dnia 05 kwietnia 2022r., przyjmując że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności odpowiada jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka

przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod poz.(...);

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. E. 1 697,40 złotych (w tym VAT) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy

Wyrok utrzymano w mocy wobec niestwierdzenia w toku kontroli odwoławczej:

– istnienia bezwzględnych powodów odwoławczych z art. 439 § 1 k.p.k.,

– tego, że utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku skutkowałoby

rażącą niesprawiedliwością orzeczenia (art. 440 k.p.k.),

– wadliwości kwalifikacji prawnej (art. 455 k.p.k.),

a także stwierdzenia z powodów wskazanych w sekcji 3 uzasadnienia nietrafności podniesionych w apelacji zarzutów dotyczących obrazy art. 7 k.p.k. i błędu w ustaleniach faktycznych.

Również wymierzona kara 3 lat pozbawienia wolności za przypisane przestępstwo rozboju kwalifikowanego warunkach recydywy podstawowej nie nosi cech rażącej surowości, a przeciwnie odpowiada stopniowi szkodliwości społecznej czynu, stopniowi zawinienia sprawcy i będzie właściwą reakcją karną w zakresie zwalczania tego typu przestępczości, a

<p>jednocześnie w stosunku do oskarżonego da niezbędny czas na przeprowadzenie skutecznego procesu resocjalizacji.</p>			
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>			
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>5.3.1.2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	

Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II.	<p>Należało zasądzić obrońcy z urzędu adwokatowi M. E. 738 zł w tym należny podatek od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym. Wysokość przyznanego wynagrodzenia wynika z paragrafu 17.1 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2019 r. poz. 18).</p>	
III	<p>Oskarżonego zwolniono z obowiązku poniesienia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze zaliczając poniesione wydatki na rachunek Skarbu Państwa, a to z uwagi na brak majątku oraz bezdomność oskarżonego i orzeczenie</p>	

	długotrwałej kary pozbawienia wolności.	
7. PODPIS		
SSA Jarosław Mazurek SSA Maciej Skórniak SSA Artur Tomaszewski		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego adw. M. E.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie co do winy		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana